

[illegible]

תָּנִי האשה שילך כעלה
למ'ה וכו' ואומר לה מה
בעלך ד"ו לא משא ולא
חתימה של שתיש שמא
מעוברת היא צדקה.
בששלמא מייבם לא דלמא
מקטרת אף פגע באיסור
והשתא אח דאורייתא שמה
לא משא אמאי בששלמא
החליצה בתוך ש' חדשים
ונשואי בתוך ש' חדשים
לא דהיני' ספיקא שמה
יהיה הולך של קיימא ול'
אינו פוסט עד שיצא לאורי
העולם ותחולק בתוך ש'
והשתא לאח' ש' ואסוקן
שמה ידיר ול' של קיימא
נמצאת מעוברת כדא
לכונה. ולפוט איה' טרע
אח' דיהי' כפשה נפשה
לכונה תחיל' ותשא
לאח' ש' הדינים ודוקא
תתחלה וכו' ודחישני'
לכורז אבל ירשב' אל דהא
כורז תחיל' ליכמנ' וילד'
נמצאת מעוברת וילד'
בזמן שהולך של קיימא
אח' מותר בחיובתיה
ודאי מותרות בקרוביה
פסלה מן הכהונה אפר
הלחמא כותיה' דהא
בתי' תלת ואיכא נמי
אחרני' פוקי' דע"ז בשמש
ותן לפני אדיה' איה' מותר
ורבי' ר'יל איה' מותר
ותביא כותיה' דהא
לכונה [לאן] קמיי' אל'
החולין' למעוברת מא'
איסורא איכא בחליצה:

ואמר ריש אקיש לעולם לא קנה בור' אע"ג לדינא גופיה קאמר
 ביש גוטלין (ב"ב דף קז.) להלכה כדבי יוחנן בן ברוקה
 מ"מ נפקא מינה להלכה כר"ל לענין (א) אחר שאין ראוי לירשו:
 ורבי יוחנן אמר לא קנה ברוקה. ואת' לרבי יוחנן אפי' לא מת

פלוטוס לא קנה כו'. לא אמתיתין פלוגי אלא ההם ביש וחולקין פלוגי
 פלוגי אלאמטורי דיוקא דמתני' דכי אתא רבין אמר ירש פלוגי שדה פלוגי
 פתחן שדה פלוגי לפלוגי רבי יוחנן אמר קנה אפילו המי דירושא
 דמדאדכר לון מתנה בהאי שטר יורא לא מנייחור כלורו ומי מתנה
 מינה ור"ל לאח לזמן פלוטוס לא תנה ההוא

קנה עד שיאמר פלוני
ופלוגית שנתתים להם
וגו' הכותב כל נכסיו
וגו' יכול למכור מפני
וגו' למכור מפני שהן
במכורין עד שימות
כלום עד שימות האב
האב ומת הבן בחיי
קנה לוקח וריש לקיש
אמר לא קנה לוקח
דמי ור"ל אמר קנה
וכקנין הגוף דמי:
גו' הנא משום רבי
אמר ר' מאיר

והבא נביא איינער בוא זיינעם ר"מ

ממאי דלמא לא הוה ר' אליעזר הכא אלא אשת אח דאורייתא סבירא ליה אי נמי ע מאיר התם אלא מושו חיווק לדבריהם יותר מדאורייתא מפרש פ ולדברי חכמים יוציא דיקא נמי דקתני יוציא א"ל רב אשי לרב ה *התם *יתני *רשב"ג ל' *הם אינו נפל הא ואיתמר *מת בתוך רבנא רבינא משמיה דרבא היא חולצת *ואם אשוי רב *משרשיא משמיו ואחת זו חולצת אמר

נרדו חצנ מרת הכן נח נח זכור נרדו
חנא משוס ר"א כו' ר' אליעזר פליג
 אסיפוס דמתי' וקאי חאין הולד של
 קיינא יקיים וקאמר חא"פ אע"פ שאין
 הולד של קיימא קנסין ח"פ דיוצא
 (א) בגט משוס דנכנס לספק חיבור
 אשת אח ואע"ג דהשתא איגלא
 מילתא דייבוס מעליא הויא וימיהו
 בגט בלא חליצה כגי: **דבר אחד**
 דר"מ וניי קנים את הנשוא מעוברת
 חבירו ומניקה חבירו (א) לגרשה, אשה
 שמת בעלה והיא מעוברת או מניקה
 אסורה להנשא עד עשרים וארבעה
 חדש שכן מיעוק יונק: **ולכשיגיע זמנו**
לנעום, לבוך כ"ד חדש ינעום: **כאסור**
אשה אח, כלומר שהיקל להכנס
 לספק אשת אח שיש לו בנים דלמלא
 הוי ולד של קיימא הלכך קנסין ליה:
אלא [משוס] דרבנן, דמעוברת חבירו
 מדרבנן היא וקא מזולתי בה ומשוס
 הכי קנסוהו דלא ליחי אחרינא למיעבד
 הכי: **אכל כהל**, יבמה מעוברת
 דאורייתא היא ובדילי מינה ולא צעי
 למינסיה להאי אטו אחרינא: **ולדברי**
חכמים, דלמרי לכשיגיע זמנו לנעום
 ינעום מינה עד שיגיע זמנו ויולד בגט
 באורחא

אחלה הפרשה בעלמא (אפילו לרבי מאיר) כיון דנבאלי הכי אסורה
ליה דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ודוקא בנשא הוא דאמר
הכא דבעיא גיטא אט"ג דבקדש תוך ג' וברה א"י לאו דערוקיה
ומסתמיה היה צריך ליתן גט במעוברת ומינקת חזירו לא התמירו
ואין נראה דמאי חומרא דכלה בלא ברכה ממניקת חזירו דתרייהו
דברבנן (ו) וקאט היה מדקדק צ"ל מהא דמיא התם (במחוט דף ט.)
מניקת שמת בעלה הרי זו לא תאסר ולא תנשא ואם כשאסרין צריך
ליתן גט לא אלתערך חו למימר לא תנשא ומיהו י"ס דגרסינן לא תנשא
ולא תאסר ואיכא למימר דזו אף זו קמי ואפילו גרסינן לא תאסר
ולא תנשא מני למימר דנקט ולא תנשא משום רבי יהודה דאפילו
לינשא שרי בתר י"ט חדש ושאלמות דרבי אחאי בפרשה יירא וסימן
(יג) כתוב גבי מעוברת ומניקת חזרו דליקא דעבר וקדיש מפיקע
לה בנא מנייה ואפילו איהו רב כהן מדיקדק לה מנייה: **א"א** ש
דבבא אפילו ברנן מודו בפיהק ומת דנפל הוא אלא כשנפל מן
קליו. (ו) והתם פסקינן כרשב"ג וא"ת ואמאי לא אולנין בתר רוב
שאיין להם סוף (תקמן קא). דאמאי אסורה וגופסן שטאין מעידים
דמיטעו נפלים מאין מחמירים בהן ומחמירים נמי שלא לאכול
ומייהו לענין אצילות לא התמירו שים לצלות כדאמר ב"י ש
הכלה כדברי היחולק כחלו והא דתנן במסכת שמואל (א) אספקות
איידי דגנאי הדבר שלא יתאכלו לא זה ולא זה מחמיר שודאי קרוב
(א) דגרסינן ב"י ר"א דמילא (שם קל.) (ו) מת בסוף שלשים יום כיון
שלשים מה לי תוך שלשים ולמה ליה למינקת ביום שלשים טפי ומיהו
שלשים הוא דאמר בשבת (ג"א טז.) פיהק ומת לר"ה מת הוא משמע ד
יש מקיים גירסא זאת אפילו בנפל מן הגג או אכלו ארי וביום

וילא סגי ליה בהפרשה בעלמא: דקתינא יוניא. וחכמים אומרים יוניא: ההם תנן וכו'. משום דקבעי למצעי הכא מאי: כל ששה שלשים ימים. משערי חיי שלשים יום: באדם אין נפל. להכי נקט בלדס דמיניא: כיסופא וצבאה ד' ימים: אינו נפל. ופוטור את אמו מן החללה: וספקא הוא. וחוללת וכן מתיבית. ודוקא אין מספקא מן אי בלי לו דמשיבוי. ואי לא אכל אי קיס לן דכלו לן דמשיבוי תנן צבסת נדה ודף (מנחם): מיטוק בן יומו פוטור מן הייבוס: מה בכוף שלשים. מן הייבוס וניתמקדשה לשוק בחזקת שפטורה משום בנה: אם אשם ישראל יוא. אם זה שקדשה ישראל הוא אשם מחלוך מן הייסם לאחר קדושיין לא תיאסר על בעלה חוללת: ואם זה שקדשה כהן הוא. אשם מחלוך תיאסר עליו אינה חוללת ומסכינא אילד: באורחא

[illegible]

הַשָּׂרָף הָיָה. ה) לֹא כִמוּ שֶׁפִּי הַקּוֹטֶרֶס דִּפְסִיק וּמֵת וְלֹא אִיִּירִי
ג) אוֹ אֲנֹלֹ אִירִי אִיִּירִי כְּדֹאמֶר בִּסְפִי ר' אֲלִיעֶזֶר דְּמִילֵה (שֶׁמֶת דָּף
ס' דֹּוֹלֵת מַעֲלִיל יִלְדֹן וְהִרְיִי הַחִשְׁיָן לַמִּישׁוֹת מִזֵּי כֹה כִמוּ בָמִים
לִהְיֵשׁוּת אֲשֶׁמֶת אֶע"ג דְּשִׁמְהָ הָאֵם מִשּׁוֹם עֵרֹוּ הַחֲמִירוּ מִ"מ כִּיֹּן
הִמָּה חוֹך' ח' יָמִים כְּדֹאמֶרִיֹן בִּסְפִי ר' אֲלִיעֶזֶר דְּמִילֵה (נ"ס שסו
(בְּצִוּוֹת מַט. ה) כֹּה מוֹדִים לַעֲנִין אֲצִילֹת שֶׁאֵין מִתְחַבְּלִים דְּלֹאמֶר שֶׁמִּוֹלֵל
וְשֶׁמִּתְחַבְּלִים עֵלֶיהֶם נִרְאֶה בְּדִפְסָק פ' ט' לִרְשָׁשׁוֹן אוֹ ז' לִחֲסוֹן
לִאֲחֵד: מִתֵּל בִּתְרוֹן שֶׁשִּׁשִּׁים יוֹם בּוֹ. נִרְאֶה דִּהְיִי נִרְסִי' וְלֹא כִרְסִי'
זָקֵק יֵשׁ בְּצוֹר (בְּצִוּוֹת מַט. ו) אֲמִרְיָן דִּיוֹס ל' כְּשִׁלְפִינוּ מֵה לִי בָיוֹס
ז' כִּתֵּב בְּדִיוֹס שֶׁשִּׁשִּׁים אֲפִי פִיקֵק וּמֵת לִרְבֵּן לֹא הוּי נִפֵּל דְּרוֹקֵק חוֹך
יִוִּין כֹּהֵל מֵה בָיוֹס שֶׁשִּׁשִּׁים דֹּאִי לֹאֹ הִכִּי מִנִּין הִיֵּה לֵהֶם חִילוֹן ז'ה וְעוֹד
ס' דְּרוֹקֵק סִמְכִי אֲרִבְנָן וְשִׁמְהָ אֲצִילֹת נִמִּי חֲשִׁיב בִּר קִיחֵמֵל:
מ